

S. IERODIIVVS
DOCTOR

MĄDROŚĆ EWANGELII

KU ODNOWIE ŻYCIA
W DUCHU ŚWIĘTYM

Książka pisana na klęczkach

Francesco Bersini

MĄDROŚĆ EWANGELII

Francesco Bersini

MĄDROŚĆ EWANGELII

KU ODNOWIE ŻYCIA
W DUCHU ŚWIĘTYM

Z języka włoskiego tłumaczył

Bruno Adam Gancarz OFMConv

Bratni Zew
Wydawnictwo
Franciszkanów

Tytuł oryginału: SAPIENZA DEL VANGELO. Per un rinnovamento nello Spirito
ISBN 88-7610-633-2[IM]
Copyright © 1997 ÀNCORA S.r.l., via G.B. Niccolini, 8 20154 Milano

Copyright wydania polskiego
© 2015 BY WYDAWNICTWO OO. FRANCISZKANÓW „Bratni Zew” spółka z o.o.

ISBN 978-83-7485-022-3

Wszelkie prawa zastrzeżone.
Książka ani żadna jej część nie może być przedrukowywana,
ani w jakikolwiek inny sposób reprodukowana
czy powielana mechanicznie, fotooptycznie,
zapisywana elektronicznie lub magnetycznie,
ani odczytywana w środkach publicznego przekazu
bez pisemnej zgody wydawcy.
W sprawie zezwoleń należy się zwracać do wydawnictwa:
„Bratni Zew” sp. z o.o., ul. Grodzka 54, 31-044 Kraków.

Zamówienia na książki można składać:
Wydawnictwo OO. Franciszkanów „Bratni Zew”
ul. Grodzka 54, 31-044 Kraków
tel. 12 428 32 40, fax 12 428 32 41
www.bratnizew.pl

Korekta:
Jolanta Kunowska

Na okładce:
Św. Hieronim w polichromii Giotta „Doktorzy Kościoła”
Fot. © Elio Ciol/Corbis/Fotochannels

Imprimi potest:
Kuria Prowincjalna OO. Franciszkanów
L.dz. 621/2001, Kraków dnia 24. 08. 2001 r.

WYDAWNICTWO OO. FRANCISZKANÓW
 „Bratni Zew” spółka z o.o.
ul. Grodzka 54, 31-044 Kraków
tel. 12 428 32 40, fax 12 428 32 41
www.bratnizew.pl

Spis treści

Wprowadzenie	11
--------------------	----

Część I

DROGA NAWRÓCENIA

1. Sens życia.....	15
2. Poznaj swoje przeznaczenie.....	16
3. Życie jest podróżą ku niebieskiej ojczyźnie	18
4. Twoje zbawienie.....	20
5. Synu mój, dobrze wykorzystaj czas	21
6. Lata młodości.....	23
7. Nieszczęście grzechu	24
8. Gdy popełniasz grzech.....	26
9. Zwyciężaj namiętność i unikaj okazji	28
10. Myśl o śmierci i jej pouczeniach.....	29
11. Sąd Boży.....	31
12. Myśl o piekle	33
13. Bojaźń Boga	35
14. Nałóż wędzidła twym namiętnościom	36
15. Udręka zazdrości	37
16. Doświadczenie pokusy.....	38
17. W pokusach poznajesz siebie	39
18. Sanktuarium sumienia	41
19. Głos sumienia	43
20. Strzeż się skrupułów	45
21. Prawdziwe odrodzenie duchowe	46
22. Szczere nawrócenie.....	47
23. Zaufaj Bożemu Miłosierdziu	49
24. Sakrament pojednania	51

Część II

DROGA DOSKONAŁOŚCI

25. Praktyka cnót	55
26. Aromat cnót	57
27. Postęp w cnotach	58
28. Przebaczyć twemu winowajcy	59

29. Przebacz, jeśli pragniesz otrzymać przebaczenie.....	61
30. Poprawianie swych wad	62
31. Braterskie upomnienie	64
32. Czystość ciała	65
33. Czystość serca	66
34. Skarby ubóstwa	67
35. Prawdziwe ubóstwo w duchu	69
36. Cnota posłuszeństwa	70
37. Posłuszeństwo przełożonym	72
38. Cnota wytrwałości	74
39. Łagodność jest siłą.....	76
40. Sztuka prowadzenia dialogu	78
41. Wartość uśmiechu	80
42. Roztropność w mowie	81
43. Pokochaj milczenie	82
44. Samotność	84
45. Szczęście, radość i smutek	86
46. Droga umartwienia	89
47. Nie wywyższaj się z powodu darów Bożych	91
48. Nie szukaj pochwał u ludzi	92
49. Uważaj wszystkich za większych od siebie	94
50. Szacunek dla ludzi i dla Boga	95
51. Ty jesteś niczym, Bóg jest wszystkim.....	96
52. Twoja sprawa honoru	97
53. Nie zaniedbuj pokory serca	98
54. Pokornie myśleć o sobie	100
55. Pokora i zażyłość z Bogiem	102
56. Prawo miłości.....	104
57. Bądź miłosierny a dostąpisz miłosierdzia	105
58. Jałmużna jest królową cnót	107
59. Wspomagaj brata potrzebującego	109
60. Wspomagaj biednego, a otrzymasz obfitą nagrodę	111
61. Miłość jest słońcem cnót	113
62. Miłość bliźniego	115
63. Nie wykraczaj przeciw miłości	118
64. Okazuj swą miłość czynami	119
65. Trzy Boskie osoby bodźcem do miłości	121
66. Miłość bezinteresowna	123
67. Życie wspólnotowe a miłość.....	124
68. Zwyciężaj antypatie i bądź przyjacielem wszystkich.....	126
69. Nie bądź surowym sędzią twego bliźniego	128

70.	Unikaj krytyki i szemrania oraz mów dobrze o wszystkich	129
71.	Nie martw się osądem ludzkim.....	131
72.	Przeklęty mąż, który pokłada nadzieję w człowieku	132
73.	Światło wiary	134
74.	Wiara jednoczy cię z Bogiem	136
75.	Wiara a uczynki	137
76.	Trwaj w nadziei	138
77.	Twoja nadzieja w Chrystusie	140
78.	Tajemnica prześladowania.....	142
79.	Niezrozumienia i obelgi źródłem zasługi i oczyszczenia.....	144
80.	Bóg doświadcza tych, których miłuje.....	145
81.	Dobrodziejstwa cierpienia	147
82.	Każdy musi nieść swój własny krzyż.....	150
83.	Tajemnica cierpienia	152
84.	Cierpienia ciała	154
85.	Nadzieja w uciskach	156
86.	Pułapka pieniędzy	158
87.	Prawdziwy skarb	159
88.	Marność rzeczy przemijających.....	161

Część III

ŻYCIE WEWNĘTRZNE I ZJEDNOCZENIE DUSZY Z BOGIEM

89.	Życie wewnętrzne	165
90.	Życie w duchu	167
91.	Znajomość życia wewnętrznego i dozór serca.....	169
92.	Pociechy duchowe	171
93.	Życie duchowe a prawdziwa pobożność	172
94.	Niektóre środki ułatwiające postęp duchowy.....	174
95.	Czysta intencja	175
96.	Słuchanie słowa Bożego.....	177
97.	Dar modlitwy i pokora	179
98.	Rozeznanie	180
99.	Sposób dokonywania dobrego wyboru	182
100.	Wezwanie Pana.....	184
101.	Zgromadź sobie skarb w niebie.....	186
102.	Szczere poszukiwanie prawdy.....	188
103.	Skarb łaski	189

104. Tajemnica twego Bożego usynowienia.....	191
105. Pragnienie świętości	193
106. Twoje uświęcenie jest darem Bożym	194
107. Świętość polega na miłości	196
108. Żyjesz tylko raz, żyj jak święty	197
109. Konsekrowany Bogu winien zdążać do świętości.....	199
110. Właściwa droga do świętości	201
111. Kim są święci	203
112. Przykład świętych.....	205
113. Pielęgnuj w sobie pragnienie rzeczy wzniosłych.....	206
114. Wzniosła poezja dawania	207
115. Bóg jest zawsze z tobą	208
116. Żyj w obecności Bożej.....	210
117. Plany Boże co do twego życia	212
118. Pan kieruje krokami człowieka.....	214
119. Twoje dzieła i dzieła Boże.....	215
120. Dzieła, które Bóg ci dał do wykonania.....	216
121. Wola Boża niech się stanie twoją wolą	217
122. Wola Boża w udrękach	219
123. Wola Boża i twoje uświęcenie	221
124. Wola Boża niech będzie dla ciebie pokojem.....	223
125. Złóż całą swoją nadzieję jedynie w Bogu	225
126. Opatrzność Boża	227
127. Ufność w Opatrzność Bożą źródłem pokoju i pogody ducha	229
128. Dar pokoju.....	231
129. Twoja więź z Bogiem	233
130. Wypełnij swoje życie Bogiem.....	235
131. Żyjesz dla chwały Bożej.....	237
132. Postaw Boga na pierwszym miejscu	238
133. Nie ma życia duchowego bez medytacji.....	240
134. Konieczność i wartość modlitwy	242
135. Modlitwa jest głosem serca	244
136. Ubogacaj ducha twej kontemplacji	246
137. Oczyszczenie duszy i twoje życie w Bogu	248
138. Wewnętrzne komunikowanie się z Bogiem.....	250
139. Kochaj dobra niezniszczalne, które są w górze	252
140. Wieczna nagroda w niebie.....	254
141. Chwała i szczęście rajy.....	256
142. Traktuj śmierć jako miłą siostrę.....	259
143. Spotkanie z Panem w nadziei zmartwychwstania.....	261

144. Gorliwość o zbawienie dusz.....	263
145. Jeśli sprawujesz władzę	265
146. Kaznodzieja ewangeliczny.....	267
147. Zalety i cnoty głosiciela Ewangelii.....	269
148. Twe przepowiadanie a twe życie.....	270
149. Godność kapłańska	272
150. Świętość kapłana	274
151. Boskie ustanowienie Kościoła	276
152. Kochaj Kościół jak matkę	278
153. Maryja, Matka Boża i twoja matka	280
154. Maryja wzór doskonałości i wspomnienie chrześcijan.....	283

Część IV

KU SZCZYTOM BOŻEJ MIŁOŚCI

155. Miłość Jezusa do ciebie.....	287
156. Twoja miłość do Jezusa	288
157. Miej Jezusa za przyjaciela.....	290
158. Osoba Jezusa i jej poznanie.....	292
159. Misterium Jezusa	294
160. Jezus obecny pośród nas przez sakramenty.....	296
161. Tylko w Jezusie jest zbawienie	298
162. Dźwigaj z Jezusem swój krzyż	300
163. Męka Jezusa szkołą mądrości i miłości	302
164. Z Jezusem przez krzyż do chwały	303
165. Jezus ukrzyżowany.....	304
166. Obecność Jezusa w Eucharystii	306
167. Jezus towarzyszem i pokarmem w mojej pielgrzymce.....	308
168. Najświętsze Serce Jezusa i miłość wynagradzająca	310
169. Praktyki kultu do Najświętszego Serca Jezusa	313
170. Poświęcenie się Boskiemu Sercu Jezusa	315
171. Boskie Serce Jezusa i miłosierna miłość	317
172. Msza św. uobecnia Ofiarę Krzyża	319
173. Msza św. objawia miłość Chrystusa	321
174. Wieczerza Pańska.....	322
175. W czasie Mszy św. spotykam się z Panem	324
176. Nieskończona wartość Mszy św.	326
177. Ofiara Jezusa dla Ojca.....	327
178. Dzieło Ducha Świętego w tobie	329
179. Dar Ducha Świętego	331

180. Tylko z pomocą Ducha Świętego będziesz mógł czynić dobro.....	333
181. Tajemnica Trójcy Świętej	334
182. Miłość Trójcy Świętej do ciebie	336
183. Twoja miłość do Trójcy Świętej	337
184. Miłość Boga i stworzeń	339
185. Dobrodziejstwa Boże.....	341
186. Skarby Bożej miłości.....	343
187. Kochaj Boga całym swym sercem	345
188. Kochaj Boga ze względu na jego doskonałość.....	347
189. Płomień Bożej miłości.....	349
190. Miłuj Boga ze względu na niego samego	351
191. Miłość Boga a twoje uświęcenie	353
192. Tym, co liczy się w życiu jest miłość	355
193. W niebie będziesz tylko miłował	357

WPROWADZENIE

Ceń sobie tę książkę. Napisana została na klęczkach. Niech stanie się dla ciebie doradcą, przyjacielem, zwiastunem nadziei. Czytaj ją, uczyni ją przedmiotem swoich rozmyślań i normą swego życia. Jest owocem doświadczenia i przeżytego życia. Nie czytaj jej w sposób ciągły, ale wybieraj poszczególne rozdziały według potrzeb twego ducha.

Napisał ją ktoś, kto jak ty przeżył te same problemy i starał się rozwiązać je w świetle wieczności, traktując jako cenny skarb zasady postępowania świętych, którzy żyli na tym krótkim ziemskim wygnaniu z umysłem i sercem skierowanym ku niebu.

Przykro to stwierdzić, ale tak jest. Większość ludzi żyje poza realiami życia; kocha marność i szuka kłamstwa (por. Ps 4,3). Interesuje się wieloma rzeczami, ale zapomina o sobie. Nie lubi myśleć o problemach, których nie może rozwiązać ludzkim rozumowaniem. Woli raczej rozrywkę. Mocno przywiązuje się do rzeczy przemijających, a zaniedbuje wieczne (por. 2Kor 4,18).

Stronice te, nie umniejszając wartości twych doczesnych obowiązków, pragnęłyby, abys zaczął przeżywać prawdziwe wartości życiowe. Staraj się wejść w samego siebie i usiłuj wznieść się duchem ponad rzeczy przemijające.

Pozwól, aby cię wzięły za rękę. Sprawia, że pośród ciemności świata zabłyśnie przed twym duchem światło wiary (por. Wj 10,23). Ukażą ci drogę życia i nauczą cię ścieżki mądrości; mądrości Ewangelii i życia, które nie zna zachodu.

Nie znajdziesz w tej książce wzniosłych słów czy przekonywujących traktatów ludzkiej mądrości, ale orędzie boskiej mądrości objawionej przez Ducha, który zna tajemnice Boga.

Jeśli zostaniesz ożywiony przez Ducha, stronice te staną się dla ciebie mocą Bożą, gdyż tylko z pomocą Ducha Świętego będziesz zdolny je zrozumieć. Człowiek ziemski ich nie rozumie, będą dla niego głupstwem

(por. 1Kor 2,14). Wzywaj tego słodkiego Gościa duszy, zanim zaczniesz je czytać.

Jeśli nie oświeci cię Duch, nie będziesz mógł poznać drogi mądrości ani nie potrafisz iść jej ścieżkami (por. Ba 3,23), bowiem to, co jest świetliste w Bogu, stanie się zupełną ciemnością dla twego umysłu. „Szczęśliwy, kto mądrość osiągnął, mąż który nabył roztropności. Bo lepiej ją posiadać niż srebro, ją raczej nabyć niż złoto” (Prz 3,13n). Bogactwa są niczym w porównaniu z nią. Bijący od niej blask nie oślepi cię. Przyjdą z nią wszelkie dobra.

Bóg kocha tego, kto przebywa z mądrością, gdyż jest ona jaśniejsza od słońca, porównana ze światłością – uzyska pierwszeństwo. Po tamtej następuje noc, a mądrości zło nie przemoże (por. Mdr 7).

Obyś mógł nauczyć się z tych stronicy prawdziwej mądrości, mądrości serca (Ps 90,12), sądzę bowiem, że kto nie kocha, nic nie wie.

Część I

DROGA NAWRÓCENIA

1. SENS ŻYCIA

Kim jesteś, dokąd zmierzasz, jaki twój koniec? Jaki sens ma twoje życie i twoja śmierć? Jakie znaczenie mają te wszystkie dni, które giną w otchłani nicości; to życie, które przemija jak chmury na niebie, nie pozostawiając żadnego śladu; twoja wrodzona tęsknota za nieśmiertelnością? Czy jest coś bardziej osobistego niż sens twego życia?

Świat czyni wokół ciebie wiele hałasu, abyś nie miał czasu zastanowić się nad podstawowymi problemami twego istnienia.

Zbyt często denerwujesz się i zabiegasz o wiele rzeczy, chociaż tylko jedna jest konieczna. Święci umieli wybrać najlepszą część (por. Łk 10,42).

Dlaczego biegniesz, dlaczego ciągle się spieszysz? Zatrzymaj się i pomyśl o wieczności. Niedługo będziesz musiał zatrzymać się na zawsze. Jesteś ukierunkowany na wieczność i nie wiesz dokąd zmierzasz?

Jakże niewielu jest ludzi, którzy nie pogubili się po drodze! To wielka mądrość, jeśli człowiek pamięta o swym celu, dla którego został stworzony i ku któremu kieruje swoje życie.

Nie sądź, że liczne przyjemności wypełnią twoje życie. W samotności, stając sam na sam wobec siebie, odczujesz pustkę serca.

Jeśli pragniesz nadać sens twemu życiu, patrz naprzód, na cel, do którego zostałeś stworzony. Jaki sens miałaby podróż, gdybyś nie dostrzegł mety?

Spójrz z boku na życie, które ucieka, aby ocenić je z mądrością i nie dać się przez nie opanować.

Tylko wierząc w Boga znajdziesz rozwiązanie najważniejszych problemów twego istnienia, a przede wszystkim sens życia. Niewierzący nie może dać rozumnej i przekonującej odpowiedzi na problemy życiowe. Tajemnica istnienia Boga przewyższa nasz rozum, ale mu się nie sprzeciwia. Albo przyjmujesz tajemnicę, albo popadasz w absurd.

Nie sądź, że twoje życie nic nie znaczy. Bóg jest dla ciebie ojcem, a życie syna nigdy nie może być bezużyteczne dla ojca.

Życie syna Bożego zaczyna się na ziemi w wierze i w miłości, aby osiągnąć szczyt w niebie, gdzie będziesz podobny do Boga, gdyż będziesz Go oglądał tak, jak oglądają Go aniołowie (1J 3,2).

Żyjesz na ziemi tylko raz i być może twoje przez nią przejście jest nierozumne. Kochaj Boga i twego bliźniego, zapomnij o sobie na rzecz innych, a twoje przejście będą błogosławić i Bóg i ludzie.

2. POZNAJ TWOJE PRZEZNACZENIE

Życie człowieka podobne jest do kwiatu polnego, który rankiem zakwita, a wieczorem więdnie i usycha (por. Ps 90,5-6). Człowiek rodzi się, żyje i umiera. Jego przeznaczeniem jest wieczność. Jego życie jest tak krótkie, że wydaje się być snem.

„Człowiek jest podobny do tchnienia wiatru, dni jego jak cień mijają” (Ps 144,4).

Głupim jest ten, kto nie ukierunkowuje swego życia na własne przeznaczenie i żyje, jakby nie miał umrzeć, jak gdyby miał na zawsze pozostać na ziemi.

Stawiasz sobie w życiu tyle problemów, a może zaniedbujesz myśl o prawdziwym twym problemie, o swym przeznaczeniu. Pośród wszystkich oczarowań i rozrywek życia stajesz sam wobec swego przeznaczenia. Nie zostałeś stworzony dla doczesności, ale do wieczności. Jesteś przeznaczony do udziału w niezmienności i wieczności Boga. Obecny czas ma za zadanie przygotować cię do wieczności.

Kiedy Bóg powołał cię do bytu na swój obraz i podobieństwo (por. Rdz 1,26-27), zasiał w twojej duszy gorące pragnienie nieskończoności i wieczności. Skoro jesteś zdolny przyjąć Boga, dlaczego przywiązujesz się do rzeczy przemijających?

Poznaj swoje przeznaczenie. Bóg obiecał ci szczęśliwe życie bez końca wraz z aniołami, niezniszczalne dziedzictwo, chwałę wieczną, urok swego oblicza, święte mieszkanie w niebie, a po zmartwychwstaniu koniec obawy przed śmiercią.

Kiedy osiągniesz te obietnice, zdobędziesz cel, do którego zostałeś stworzony, pogrążysz się w najwyższym dobru, jakim jest Bóg, posiadasz wiedzę, jaką On posiada, będziesz kochał to, co On kocha i cieszył się tym, czym On się cieszy. Twoje serce napęlni się szczęściem, nie będziesz niczego więcej pragnął ani niczego potrzebował. W ten sposób zagubisz się w wieczności. Twoje życie jest jak woda strumienia, która znajduje odpoczynek jedynie w morzu wiecznej szczęśliwości.

Wieczność jest jedynym problemem rzeczywiście twoim, gdyż nie utracisz jej nigdy, ale posiadasz ją na zawsze.

Jakże krótkotrwała jest radość, jaką człowiek stara się wynieść z wydarzeń i rzeczy! Jest jedynie bladym obrazem tej chwały, która nie będzie miała zachodu. Wszystko to, co ci przynosi radość na ziemi, jest cieniem, rzeczywistość jest w niebie.

Radość, jakiej doświadczasz, gdy Bóg dopuszcza cię nieco do swej tajemnicy, jest jedynie małą kropelką, jaka spada z tego przepelnionego

potoku rozkoszy, który ci przygotowuje w niebie. Kiedy z dnia na dzień dostrzegasz rozpad twojego ciała, będącego twym mieszkaniem na ziemi, wiedz, że otrzymasz wieczne mieszkanie (por. Łk 16,9).

Na ziemi miotasz się w malutkiej kropelce wody, w niebie natomiast wejdiesz w ocean życia Bożego. Jakże jesteś szczęśliwy, jeśli już teraz będziesz starał się żyć w oceanie tego życia! Myśl o twym wiecznym przeznaczeniu będzie ci wielką pociechą w trudnościach.

Nie zabiegaj o przemijającą nagrodę ziemską. Twoje serce niech będzie zwrócone do tego, co wieczne. Tylko takie posiadanie zaspokoi w pełni i na zawsze twoje aspiracje.

Jak ogień wznosi się ku górze, tak ty zdążaj do Boga przez całe swoje życie. Święci, bardziej niż wszyscy inni, traktowali rzeczywistość ziemską jako czyste przejście do nieba.

Jakże głupi i nierozumni są ludzie, którzy nie myślą o niebie i żyją, jak gdyby byli stworzeni tylko do budowania domów, sadzenia drzew i gromadzenia pieniędzy!

Ze swej strony miej zawsze na uwadze obecną szybkość, z jaką wszystko przemija. Żyj dla rzeczywistości niebieskich i autentycznych wartości, nawet gdyby cię uważali za głupiego ci, którzy nie posiadają prawdziwej mądrości.

O, jakże wielkie plany miłości ma Bóg wobec ciebie! Czy widzisz ptaka w powietrzu? On nie wie, po co żyje. Kiedy dobiegnie końca jego istnienie, wszystko się dlań skończy. Twój los jest inny. Ty wiesz, po co żyjesz, a wieczór twego ziemskiego dnia otworzy przed tobą wieczny poranek w niebie.

Czas jest krótki, wieczność czeka przed drzwiami. Zaopatrz się w życiu w takie dobra, abyś ich nie stracił wraz ze śmiercią. Jakże zyskowna jest twoja transakcja! Za rzeczy doczesne kupujesz wieczne.

Ukaż mi, Panie, moje miejsce w świecie. Spraw, abym niczym się nie cieszył i niczego nie żałował, jak tylko tym, co mnie zbliża lub oddala od Ciebie. Bym pogardzał wszystkimi przemijającym rzeczami, aby były mi drogą rzeczy wieczne. By budziła we mnie niesmak wszelka przyjemność, w której Ty jesteś nieobecny, i bym niczego nie pragnął prócz Ciebie.

3. ŻYCIE JEST PODRÓŻĄ KU NIEBIESKIEJ OJCZYŹNIE

Bądź przekonany, że nie narodziłeś się dla spraw tego świata, ale dla nieba. Do nieba powinieneś dążyć, a nie do spraw ziemskich.

W tym życiu jesteś pielgrzymem do wiecznego mieszkania. Tak pielgrzymuj przez życie, abyś dotarł do ojczyzny. Żyj wiarą, aby przebywać w wizji. Zaznawaj trudu, aby cieszyć się odpoczynkiem. Bądź aktywny dla nagrody kontemplacji (por. 2Kor 5,6-8).

Jeśli jako pielgrzym nie będziesz płakał, nie będziesz cieszył się jako obywatel. Nie możesz zostać mieszkańcem nieba, jeśli będziesz pragnął pozostać nim tylko na ziemi. Rezygnując z trudu podróży, nie będziesz miał odpoczynku w ojczyźnie. Jeśli będziesz się zatrzymywał, gdy trzeba iść, nie dotrzesz tam, gdzie powinieneś dotrzeć.

Nie możesz mieć nic stałego tu na ziemi, gdzie jesteś tylko przechodniem. Twoim życiem jest codzienna rezygnacja z życia.

Żyj więc na ziemi jako pielgrzym i przybysz, który nie troszczy się o sprawę tego świata. Zachowaj twe serce wolnym i zawsze wzniesionym ku Bogu, abyś tu nie miał stałego mieszkania (por. Hbr 13,14).

Nie zatrzymuj się, ale idź pospiesznie jak pielgrzym pośród rzeczy podlegających zniszczeniu, wzdychając do niebieskiej niezniszczalności. Używaj rzeczy doczesnych na drogę i požądaj niebieskich na dzień przybycia.

Wiedz, że chociaż ziemia jest piękna, jest tylko wygnaniem. Twoja ojczyzna jest w niebie.

Przechodź przez to wygnanie, dotykając tylko ziemi, z sercem i wzrokiem zwróconym ku ojczyźnie. Nie daj się rozproszyć ziemskim sprawom.

Życie podobne jest do podróży do niebieskiej ojczyzny. Mimo to w czasie tej podróży tak mało myślimy o mecie.

Przyszedłeś na ten świat, aby zyskać sobie niebo. Jakże byłbyś nierozsądny, gdybyś żył na ziemi tak, jak gdybyś miał tu pozostać na zawsze. Wspomnij na słowa, jakie Pan powiedział do bogacza, który sądził, że będzie szczęśliwy, mając dobra ziemskie: „Głupcze, jeszcze tej nocy załadują twojej duszy od ciebie. Komu więc przypadnie to, coś przygotował?” (Łk 12,20).

Jeśli żyjesz pogrążony w rzeczach ziemskich tak, jak gdybyś miał ich nigdy nie opuścić, jesteś całkowicie wyrwany z rzeczywistości. Miej zawsze na uwadze, że twoje życie jest krótką przeprawą, i że jesteś po prostu zawładnięty rzeczami ziemskimi. Z miłości zrezygnuj z tych rzeczy, abyś nie musiał być oderwany od nich siłą.

Świat nie jest celem samym w sobie, jest tylko poczekalnią. Oczekuj, aby spełniła się błogosławiona nadzieja i by nadszedł twój Pan, Jezus Chrystus (por. Tt 2,13).

O, jakże mądrzy byli święci! Żyli w ciągłym oczekiwaniu na wezwanie Boże. Pragnęli wyzwolić się z tego marnego wygnania, by posiąść Boga.

Jeśli twym skarbem będzie niebo, tam będzie twoje serce (por. Mt 6,21) i będziesz żył, oczekując na wezwanie Pana. Taka jest rzeczywistość życia. Szczęśliwy jesteś, jeśli będziesz starał się je tak przeżyć!

4. TWOJE ZBAWIENIE

Życie jest próbą. Człowiek sieje i zbiera na ziemi z wielką cierpliwością, ale owoc jego wyteżonej pracy dojrzewa w niebie. Nie odmawiaj duszy, która żyć będzie wiecznie, odpowiedniej troski, jaką okazujesz ciału, które musi umrzeć. Ciało odżywia się pokarmem, dusza dobrymi czynami.

Jest tylko jedno dobro i jedno zło na świecie: zbawić się lub potępić. Umiera się raz. Raz stracona dusza, stracona jest na zawsze. Masz tylko jedno życie i jedną śmierć, jedno wieczne przeznaczenie, które ryzykujesz raz na zawsze. Jakiż zysk będziesz miał, gdy zyskasz nawet cały świat, jeśli później stracisz swoją duszę? (por. Łk 9,25).

Cóż ci z tego, że poznałeś wszystkie traktaty wiedzy, gdy nie poznasz traktatu twego zbawienia? O, iluż nieuczonych zbawi się i iluż wykształconych pójdzie na potępienie!

Staraj się ciągle umacniać twoje powołanie i twój wybór. Z bojaźnią i z drzeniem zabiegaj o swoje zbawienie, gdyż nie ma takiej gwarancji, która mogłaby ci je zapewnić (por. Flp 2,12).

W żadnym stanie życia, choćbyś nie wiem jak był święty, nie znajdziesz pewności. Aniołowie upadli mieszkali w niebie, a Judasz żył razem z Apostołami i przebywał często z samym Synem Bożym. Nie ma tak ścisłej klauzury, aby była niedostępna dla szatana, ani tak ukrytej pustyni, aby nie potrafił on jej odnaleźć.

Nie bądź zbyt pewny siebie, jeśli nawet jesteś powołany; nie wiesz, czy będziesz wybrany do wiecznego królestwa. Nie masz żadnego objawienia co do twego zbawienia i dlatego nie angażujesz się w nie, jak gdybyś był go pewnym?

Nie sądz, że Bóg jest zobowiązany cię zbawić, jeśli dobrowolnie oddasz się od Niego. W twojej wolności zawiera się ryzyko tego zbawienia i twojej ruiny. Aby się zbawić, powinieneś być gotowym zaryzykować nawet życie.

Przed tobą stoi życie i śmierć. Otrzymasz to, co wybrałeś (por. Syr 15,17).

Jakże wielki rachunek będziesz musiał zdać przed Bogiem, jeśli postawiony na ziemi w tym celu, aby się zbawić, oczekiwałeś wszystkiego, a nie tego tylko.

5. SYNU MÓJ, DOBRZE WYKORZYSTAJ CZAS

Wydaje ci się, że powinna być wieczną ta część, do przeżycia której zostałeś powołany w twym pokoleniu. Oglądana jednak ze skały wieczności jest tylko jednym z wielu momentów, z jakich składa się czas. Szczęśliwy jesteś, jeśli przeżywasz ten moment w świetle wieczności!

Każda chwila twego życia bogata jest w wieczność. Każdy dzień jest darem Bożym. Czas jest minutą, którą masz do swej dyspozycji. Uczyn ją bogatą w znaczenie i wartość. Poruszaj się bardziej w czasie niż w przestrzeni. Czas jest świadkiem naocznym twego życia; bacz, aby nie stał się twym oskarżycielem. Głupotą jest angażowanie się w rzeczy próżne, jeśli żyje się tak krótko. Zażądają od ciebie rachunku jak wykorzystałeś czas, który ci został dany.

Nic nie ma ceny równej wartości czasu. Czas jest skarbem, jaki mamy tylko w obecnym życiu. Nie marnuj czasu. Nie ma nic cenniejszego od niego. Niestety, nic nie jest bardziej zaniedbywane. W chwili śmierci jakże będziesz pragnął odzyskać ten czas, który teraz tracisz!

Mijają dni zbawienia i już więcej nie powracają. „Synu, zważaj na okoliczności i strzeż się od złego” (Syr 4,20). Dziś masz możliwość czynienia dobrze, lecz czy będziesz ją miał jeszcze jutro?

Nie odkładaj do jutra tego, co możesz uczynić dzisiaj, gdyż dzień dzisiejszy przeszedłby bezowocnie dla ciebie. Każdego dnia pamiętaj, że tego, co ci przyznaje ranek, nie obiecuje wieczór, a jeśli ofiaruje ci wieczór, nie zapewnia poranek.

Musisz opuścić ten świat, nie wiesz jednak kiedy. Nie oczekuj na czas, którego nie jesteś pewny. Staraj się natomiast z obecnego czasu uczynić skarb.

Pan wymierzył twoje dni (por. Ps 39,6). Każdy mijający dzień przybliża cię do odejścia z ziemskiego wygnania do niebieskiej ojczyzny.

Może marnujesz wiele czasu na materialne sprawy, a nie znajdujesz go wcale, aby zatroszczyć się o swoją duszę i ubogacić ją w zasługi.

O nieudolności i głupoto ludzkiego serca, które tak bardzo troszczy się o nabycie dóbr ziemskich, a traci czas, najcenniejszy skarb, jakim może dysponować na ziemi!

Rozważ, jak mija nietrwały i nieodwracalny czas, i ty wraz z nim! Idzie zawsze krok w krok za tobą, a przyszłość czyni go już przebrzmiałym. Każde uderzenie zegara niech będzie dla ciebie ciągłym przypomnieniem mijającego czasu oraz zbliżającej się wieczności.

Czas mija i nie powraca więcej. Jeśli go źle wykorzystasz, jest stracony na zawsze. W wieczności osiągniesz taki stopień miłości, jaki osiągnąłeś w czasie.

Czas jest skarbem dla tego, kto zajmuje się sprawami tego świata; dla ciebie, który pracujesz dla Boga, czas jest chwałą, która trwać będzie wiecznie.

Jesteś pielgrzymem ku wieczności. Podróżuj każdego dnia, dopóki masz czas. Jakże jesteś biedny, jeśli trzymasz się kurczowo tego nietrwałego życia i zaniedbujesz wieczność!

Uratuj, jeśli to możliwe, stracony czas przez prawdziwą i doskonałą miłość. Teraz jest czas trudu, który powinien być dla ciebie pociechą z miłości do Chrystusa Ukrzyżowanego.

Panie, co pozostanie w wieczności z tego dnia? Spraw, aby nie został bezpowrotnie stracony w przepaści czasu, ale by miał wieczne reperkusje w Twoim królestwie.

6. LATA MŁODOŚCI

Końcówkę życia buduje się od młodych lat, albo nie buduje się wcale. W młodości dokonuje się decydujących wyborów życiowych, których nie mielibyśmy odwagi dokonać w wieku dojrzałym. W życiu nie liczą się lata, ale ich fundament. Ludzie, którzy zaznaczyli się w szczególny sposób w historii, żyli relatywnie krótko.

Życia nie mierzy się latami, ale zasługami.

Sprawiedliwy, który w krótkim czasie osiągnął doskonałość, przeżył czasów wiele (por. Mdr 4,13). „Starość jest czcigodna nie przez długowieczność i liczbą lat się jej nie mierzy; sędziwością u ludzi jest mądrość, a miarą starości – jest życie nieskalane” (Mdr 4,8-9).

Jak godziny poranka mają ręce pełne złota, tak wielkie osiągnięcia życiowe rodzą się w młodości. Człowiek młody, mający ideały i silną wolę wart jest dziesięciokrotnie więcej.

Niektórzy marnują najpiękniejsze lata swego życia. Kiedy dochodzą do wieku dorosłego, starają się je nadrobić. Jest to jednak zawsze wybieg. Każdy owoc należy zbierać w odpowiednim czasie. Jeśli nie zasiejesz w młodości, trudno ci będzie cokolwiek zebrać w wieku dojrzałym. Młodość jest kwiatem, który wydaje owoce w wieku dojrzałym. „Dziecko, od młodości troszcz się o karność, a do siwizny znajdziesz mądrość” (Syr 6,18). Czas nieubłaganie przemija, żadna siła na świecie nie może go zatrzymać. Tym, co się liczy, jest to, byś uczynił cennymi te lata, które nieubłaganie mijają i nie powracają. „Młodość i czarny kolor włosów są jak powiew” (por. Koh 11,10).

Odwagi, mój drogi! Jeśli nie zrealizujesz czegoś jako młodzieniec, trudno ci będzie tego dokonać później. W starości będziesz się rozgrzewał żarzącymi się węglami młodości. Teraz jest czas upragniony, oto teraz dzień zbawienia (por. 2Kor 6,2).

7. NIESZCZĘŚCIE GRZECHU

Jedynym złem, które zasługuje rzeczywiście na to określenie, jest tylko grzech. Gdybyś zobaczył duszę będącą w stanie grzechu, niemożliwe byłoby, abyś mógł jeszcze grzeszyć, nawet gdybyś dla oparcia się pokusie musiał ponieść straszliwe męki.

Grzech jest przepaścią wykopaną między człowiekiem a Bogiem, która stawia przeszkodę Bożemu planowi miłości zbawienia człowieka. (por. Iz 59,2; Jr 2,11nn).

Jeśli grzech nie dotyka samego Boga, to rani Go na tyle, na ile uderza w tych, których Bóg kocha (por. 2Sm 12,9nn).

Bóg, nieskończony majestat i świętość, jest wielkim nieprzyjacielem grzechu, gdyż jest on buntem przeciwko Jego miłości, jest zaprzeczeniem Jego świętości, jest nieładem.

Jezus, Zbawiciel, przyszedł na ziemię, aby cię uwolnić od grzechu. Zechciał również wyjąć spod wszelkiej zmazy grzechu swoją Matkę. Zasadniczym skutkiem ustanowionego przez Niego chrztu jest zgładzenie grzechu.

Grzech jest największym złem, jakie może ci się przydarzyć, gdyż odbiera ci przyjaźń Bożą i jeśliby śmierć zabrała cię w tym stanie, naraża cię na niebezpieczeństwo, że zostaniesz na wieki oddalony od Boga, czyni cię odpowiedzialnym za to, że pozostaje dla ciebie bezowocną Krew Jezusa.

Dopóki służysz Bogu, jesteś wolny, stajesz się niewolnikiem, gdy służysz prawu grzechu.

Jeśli będziesz postępował przeciwko Temu, Który jest, będziesz podążał w kierunku tego, co nie istnieje.

Grzech uniemożliwia ci osiągnięcie celu, dla którego zostałeś stworzony. Odbiera ci życie, a przynosi śmierć. Jeśli kochasz grzech, kochasz niebezpieczeństwo swego potępienia.

Grzech posiada nieprzeźroczyistość ciemności. „Każdy, kto czyni źle, nienawidzi światła” (J 3,20). Jego naturę, jego zło i jego wymiary odkryjesz przede wszystkim poprzez historię biblijną.

Za każdym razem, kiedy spotykasz się ze śmiercią, przypomnij sobie ciężkość grzechu. Ludzie poprzez grzech stali się śmiertelni. Wyrok śmierci został wydany na ludzi po popełnieniu przez nich grzechu (Rdz 2,17; 3,19). Śmierć objawia ciężkość grzechu i jego obecność na ziemi.

Pomyśl, jak wielkim złem jest grzech, skoro wystarczył, by zabić Boga pośród tak straszliwych cierpień! Rozważ, jak muszą być śmiertelne rany grzechu, jeśli dla ich uzdrowienia konieczna była krew Boga.

Nie mów: „zgrzeszyłem i co złego mi się stało?” Największą karą, jaką Bóg może nałożyć na grzesznika, jest nie karanie go już więcej na ziemi. Pomyślność grzesznika jest największą karą Boga.

Nie traktuj grzechu jako zwykłego naruszenia abstrakcyjnego prawa, ale jako zerwanie twojej osobowej relacji z miłością Boga. Jesteś głupcem, jeśli tracąc łaskę Bożą, nie wiesz nawet co straciłeś, i cieszysz się ziemskimi rzeczami, które nie mają żadnej wartości.

Jeśli straciłeś tę łaskę, najlepszym życiem, jakie mógłbyś prowadzić, powinno być nieustanne umieranie z wielkiego bólu z powodu tej straty. Jeśli mógłbyś zaznać jakiejś pociechy, to może stać się nią tylko myśl, że uznając wreszcie swoją złość, będziesz wychwalał bez końca nieskończone miłosierdzie Boże.

8. GDY POPEŁNIASZ GRZECH

Kiedy dopuszczasz się grzechu, ty, biedne stworzenie, deklarujesz się nieprzyjacielem Boga i spierasz się z Nim. Co powiedziałabyś o mrówce, która wypowiedziałaby wojnę żołnierzowi?

Kiedy grzeszysz, stawiasz w swym sercu swoje własne zadowolenia w miejsce Boga, który cię ukochał nieskończoną miłością. Nałóg w sercu i idol na ołtarzu.

Korzeń twego grzechu tkwi w twym sercu i w twej wolnej woli (por. Mt 15,19-25).

Gdy popełniasz grzech, wyrzucasz Boga ze swego serca, a tymi samymi drzwiami, którymi wychodzi Bóg, wchodzi szatan. Coś odwrotnego dokonało się podczas twójego chrztu.

Gdy dopuszczasz się grzechu, zapominając o otrzymanych darach, oddalasz się z domu Ojca, odłączasz się od braci i całym swym postępowaniem ranisz i zaciemniasz piękno i świętość Kościoła.

Grzesząc, stajesz się winnym niewierności, gdyż twoje działanie nie jest zgodne z wiarą. Kto grzeszy, porzuca wiarę, aby uwolnić się od lęku.

Kiedy popełniasz grzech, identyfikujesz się z nim. Ostatecznym rezultatem grzechu jest śmierć (por. Rz 6,21-23).

Bój się grzechu. To jedyna rzecz, której się będziesz bał na sądzie. Kto jest przeniknięty taką bojaźnią, nie będzie się lękał niczego innego. Strzeż się przed popełnieniem grzechu, gdyż nie wiesz, czy będziesz mógł go odpokutować.

Im bardziej będziesz się bał grzeszyć, tym mocniej, z obawy przed karą, będziesz odczuwał popełniony grzech i będziesz płakał z powodu utraty Boga.

Jeśli będziesz ciągle rozważał swoje grzechy, nic na świecie nie pozwoli ci się chlępić. Bowiem tylko grzech jest hańbą, niestety niewielu jednak uważa, że trzeba się go wstydzić.

Nie grzesz, ufając Bożemu miłosierdziu, ani nie rozpaczaj z powodu popełnionego grzechu, lękając się sprawiedliwości. Lękaj się sprawiedliwości Bożej raczej przed popełnieniem grzechu i miej nadzieję na Jego miłosierdzie po popełnieniu grzechu.

Nie wystarczy, że uznasz swój grzech, konieczna jest poprawa. Ludzką rzeczą jest zgrzeszyć, trwać natomiast w grzechu to rzecz diabelska. Trudno wyobrazić sobie Boże przebaczenie bez nawrócenia grzesznika. Bóg przebacza ci grzech, nie może jednak przebaczyć woli popełnienia grzechu.

„We wszystkich swoich sprawach pamiętaj o końcu, a nigdy nie zgrzeszysz” (Syr 7,36). Umarłeś z Chrystusem dla grzechu, nie możesz nadal żyć w nim (por. Rz 6,1-11).

Wspomnienie twych win powinno prowadzić cię do skruchy. Dopóki masz czas, oplakuj swoje grzechy i nie pomnażaj czynów, z powodu których musiałbyś płakać.

Twoje grzechy powinny zawsze stać ci przed oczyma, dopóki ich nie zgładzisz żalem i gorzkimi łzami. Grzech jest jedynym złem, które można uzdrowić łzami.

9. ZWYCIĘŻAJ NAMIĘTNOŚĆ I UNIKAJ OKAZJI

Pożądliwość jest korzeniem grzechu. Aby ją wypłenić, musisz usunąć ją z twych myśli, twego serca, twoich pragnień. W przeciwnym razie wcześniej czy później okazja odniesie nad tobą zwycięstwo.

Namiętności najpierw pytają, potem żądają, wreszcie zmuszają.

Namiętności najłatwiej zabijają tych, którzy zabiegają o przyjaźń z nimi. Nie bądź okrutny wobec siebie, zamieniając na śmierć to, co Pan Bóg dał ci jako życie.

Każda wada ukazuje swoje pokusy jako rozsądne. Jeśli oczarowany posłuchasz ich, łatwo wpędzą cię w niewierność. Oceń rozsądnie sofistyczny pożądliwości.

Zawsze potrafisz znaleźć szlachetny motyw, aby usprawiedliwić te skłonności, które potępiasz u innych, a w ten sposób stajesz się subtelnym oszustem wobec samego siebie.

Jeśli nawet nie poczynisz postępów w wykorzenianiu namiętności, a mimo to starał się będziesz je nadal zwalczać, będziesz wzrastał w miłości Bożej.

Unikaj grzesznych okazji. Jest to najważniejsza rada, aby uniknąć grzechu. „Kto miłuje niebezpieczeństwo, od niego zginie” (Syr 3,26).

Jeśli więc pragniesz się zbawić, musisz porzucić nie tylko grzech, ale i okazję. Powstrzymaj swą stopę od drogi grzeszników (por. Prz 1,15). „Uciekaj od grzechu jak na widok węża. Jeśli bowiem podejdziesz, ugryzie cię” (Syr 21,2).

10. MYŚL O ŚMIERCI I JEJ POUCZENIACH

Nie ma nic pewniejszego nad śmierć i nic bardziej nieokreślonego, jak godzina śmierci. Bóg ukrywa przed tobą ostatni dzień życia, abyś każdego dnia przygotowywał się na śmierć. „Czuwajcie, bowiem, bo nie znacie dnia ani godziny” – mówi Pan (Mt 25,13).

Jesteś mocno przekonany, że musisz umrzeć, ale błąd twój polega na tym, że myślisz, iż jest ona jeszcze tak bardzo daleka, przez co tracisz ją z oczu.

Ileż razy słyszałeś, że ktoś zginął w wypadku drogowym, ktoś inny zmarł na zawał serca, jeszcze ktoś inny w krótkim czasie został odwołany z tego świata z powodu nieuleczalnej choroby, a ktoś inny zmarł na wylew krwi do mózgu. Tak często śmierć przychodzi nagle, a życie człowieka przemija szybko jak cień.

Bądź zawsze przygotowany, gdyż śmierć przychodzi jak złodziej w nocy (por. 1Tes 5,2), w godzinie, w której się jej nie spodziewasz (por. Łk 12,40).

Przygotowuj się każdego dnia do śmierci, pielęgnując w sobie szczerą gotowość jej przyjęcia.

Musisz oswoić się z myślą o niej, abyś, gdy nadejdzie, przyjął ją z radością ducha. Śmierć budzi niepokój przychodząc nagle, lecz jest powodem radości dla tego, kto wcześniej nad nią rozmyśla.

Żyj tak, abyś nie bał się śmierci. To poprzez nią, w nadziei Chrystusa Zmartwychwstałego, przychodzi życie.

Wzrastaj w miłości i świętości, abyś w każdej chwili był przygotowany do królestwa Bożego.

Dopóki masz czas, czyn dobrze, gdyż nie wiesz kiedy zapadnie noc nad dniem twego życia. Bądź zawsze gotowy na chwilę wezwania.

Jakże wielką nauczycielką jest śmierć, która brata wszystkich w swym losie! Poucza cię, że tym, co się w życiu liczy, są dobroć, miłość, przebaczenie, braterstwo.

Każdy, kto myśli o śmierci, nie powinien unosić się pychą. Wszyscy jesteśmy równi wobec śmierci. Śmierć postępuje bezstronnie, bez względu na to czy ktoś jest bogaty, czy ubogi, pokorny, czy mocny.

Gdybyś każdego dnia myślał o tym, że musisz opuścić ten świat, o ile byłbyś lepszym. Tylko miłość zwycięża śmierć, wszystko inne jej jest poddane.

Wybieraj więc teraz to, co chciałbyś wybrać w godzinie śmierci, i postępuj każdego dnia tak, jak gdyby to był ostatni dzień twego życia.

Myśl o śmierci jest wtedy owocna, gdy prowadzi do oderwania od rzeczy ziemskich i do miłości Boga.

Wraz ze śmiercią porzucisz wszystko i wszystkich. Odejdiesz stąd sam, nikt ci nie będzie towarzyszył, jedynie twoje zasługi i cnoty. Uchwycić się czegoś konkretnego, co nigdy nie będzie ci zabrane, nawet w dniach twej starości i twego zejścia z tego świata.

Oceniaj rzeczy i kieruj twym działaniem mając na myśli śmierć. O jakże dobry jest wyrok śmierci (por. Syr 41,2). Nie naśladowaj ludzi tego świata, którzy uciekają przed myślą o śmierci, aby nie oderwać swego serca od dóbr ziemskich. Masz tak niewiele czasu na pobyt na ziemi. Twoim domem jest wieczność.

Po twej śmierci nikt już nie będzie się tobą interesował. Jak postępowałaś wobec tych, którzy cię wyprzedzili, tak i inni będą postępować wobec ciebie. Inni wejdą na scenę, aby zająć twoje miejsce, a po tobie nie zostanie nawet wspomnienie.

Czyń sobie przyjaciół w niebie, gdy bowiem opuścisz ziemię, oni przyjmą cię do wiecznych przybytków (por. Łk 16,9). Gromadź dla siebie skarby, które pozostaną przy Tobie w niebie (por. Mt 6,20).

Dopóki masz czas zaangażuj się w przygotowanie tego domu w niebie, gdzie zamieszkaż na zawsze, bo raz przekroczywszy bramę śmierci, nie będziesz mógł zawrócić (por. Hi 10,21nn).

Jeśli zaakceptujesz twoje przejście z pełną miłości zgodą z wolą Bożą, będzie to twoja miłosna śmierć, chociaż towarzyszyć jej będzie bunt natury.

Jeśli uwierzyłeś w Boga i służyłeś Mu, twoja śmierć nie będzie rzuconiem się w nicość, ale w ramiona Boga. Będzie osobistym spotkaniem z Nim, by żyć w Nim w miłości (por. Mdr 3,9) i w chwale Jego przyjaźni.

Jak dobrze spędzony dzień daje ci spokojny sen, tak dobrze przeżyte życie daje ci radosną śmierć.

Oto przychodzę do Ciebie, którego ukochałem, w którego wierzyłem, którego obdarzyłem swoim uczuciem, dla którego pozostawiłem wszystko.

Oddajemy do rąk Czytelnika kolejne wydanie, poprawione i poszerzone, książki „Mądrość Ewangelii” określonej przez wielu jako dwudziestowieczne „*O NAŚLADOWANIU CHRYSTUSA*”. W Europie książka miała kilkadziesiąt wydań i sprzedaż jej przekracza już kilkaset tysięcy egzemplarzy.

Książka ta została napisana dla Ciebie, abyś starał się rozwiązywać swoje problemy w świetle Mądrości Boga.

Ceń sobie tę książkę. Napisana została na kolanach. Niech stanie się dla Ciebie doradcą, przyjacielem, zwiastunem nadziei. Czytaj ją, rozmyślaj z niej, uczynj ją normą swego życia. Nie czytaj jej w sposób ciągły, ale wybieraj poszczególne rozdziały według potrzeb Twego ducha.

Napisał ją ktoś, kto jak Ty przeżył te same problemy i starał się je rozwiązać w świetle wieczności, traktując jako cenny skarb zasady postępowania świętych, którzy żyli na tym krótkim ziemskim wygnaniu z umysłem i sercem skierowanym ku niebu.

Stronice te, nie umniejszając wartości Twych doczesnych obowiązków, pragnęłyby, abyś zaczął przeżywać prawdziwe wartości życiowe. Ukazą Ci drogę życia i nauczą Cię ścieżki mądrości; mądrości Ewangelii i życia. Staraj się wejść w samego siebie i usiłuj wznieść się duchem ponad rzeczy przemijające.

Nie znajdziesz w tej książce wzniosłych słów czy przekonywujących traktatów ludzkiej mądrości, ale orędzie Boskiej Mądrości objawionej przez Ducha.

Obyś mógł nauczyć się z tych stron prawdziwej mądrości, mądrości serca, sądzę bowiem, że kto nie kocha, nic nie wie.

FRANCESCO BERSINI, jezuita, urodzony w Brescii, w północnych Włoszech. Ukończył studia filozoficzne, teologiczne i specjalizował się w prawie kanonicznym na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie. Jako pracownik trybunałów kościelnych opublikował wiele prac naukowych z dziedziny prawa, nie zaniedbując przy tym obszaru życia duchowego człowieka.

Bratni Zew
Wydawnictwo
Franciszkanów
www.bratnizew.pl

ISBN 978-83-7485-022-3

Bieżący katalog książek uzupełniony, poszerzony i zaktualizowany jest na stronie www.bratnizew.pl